

Світлана Калашник

Сумський державний педагогічний
університет імені А. С. Макаренка

ORCID ID 0000-0002-9188-1610

DOI 10.24139/2312-5993/2019.04/051-062

ПРОФЕСІЙНЕ ФОРМУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ХОРЕОГРАФІЇ ЗАСОБАМИ СИСТЕМАТИЧНОЇ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті розглянуто питання формування майбутнього вчителя хореографії засобами систематичної творчої діяльності, що дозволяють підвищити загальний рівень виконавської, педагогічної та творчої майстерності вчителя. Висвітлено та розглянуто необхідні професійні вимоги до майбутнього вчителя хореографії. Окреслено специфіку напрацювання особистої професійної компетентності викладача. Обґрунтовано доцільність використання в освітньому процесі самостійної роботи як найефективнішої форми навчальної діяльності. Зроблено висновки про те, що у формуванні професійної компетентності вчителя хореографії важливе місце займає балетмейстерське мистецтво, а також його вид та сукупність різних модерністичних авторських виконань хореографії, а саме – перфоманс.

Ключові слова: формування, учитель, професійна компетентність, систематика, балетмейстер, перфоманс.

Постановка проблеми. У сучасних умовах професійне формування майбутнього вчителя хореографії передбачає довгий і тернистий шлях. Довгий час практичних та теоретичних досліджень, власних пошуків, власної аналітики. Необхідні вимоги до формування професійних якостей у студентів, як до майбутніх вчителів, випускників закладів вищої освіти, дуже стрімко зростають відповідно плину часу та використання інноваційних технологій. Освітній процес – це творчий час викладача в будь-якій аудиторії: хореографічній чи лекційній. Поки студент-хореограф навчається, він отримує практичну та теоретичну базу знань, умінь і навичок.

Система підготовки майбутніх педагогів-хореографів у Сумському державному педагогічному університеті імені А. С. Макаренка спрямована на формування творчого потенціалу, яскравої творчої індивідуальності та неповторного індивідуального стилю в подальшій педагогічній діяльності кожного студента. Постає важливе питання професійності педагога-хореографа, яке завжди важко досягти без постійної творчої активності, і яке є важливим у педагогічному аспекті. Адже будь-яка педагогічна діяльність передбачає спілкування з дітьми різної вікової категорії, що мають свої особливості й потреби.

Розвиток творчого учня неможливий без творчого вчителя. А творчі вчителі хореографії формуються під час навчання у ЗВО у процесі вивчення хореографічних дисциплін. Однією з дисциплін, яка готує майбутніх учителів хореографії та формує власний професійний стиль творчого педагога саме як балетмейстера-постановника, є «Підготовка концертних номерів». Вона спрямована на вдосконалення студентами танцювальної техніки та формування навичок самостійної постановки хореографічних творів за власним задумом, за графічним списком чи відеозаписом. За своєю діяльністю балетмейстер, це:

- балетмейстер-постановник;
- балетмейстер-репетитор;
- балетмейстер-реставратор;
- балетмейстер-педагог.

Балетмейстер у своїй творчій діяльності повинен бути універсальним.

Саме ці здобуті та опановані навички студентами під час здобуття педагогічної освіти хореографа вважаються викладачами закладів вищої освіти однією з найвибагливіших необхідних професійних вимог. Слід зауважити, що під час самостійної роботи визначається активність та ініціативність студентів у процесі опрацювання теоретичного матеріалу, удосконалення техніки виконання хореографічних елементів, комбінацій та етюдів, створення власних постановок, робота над акторською майстерністю.

Перелік навчальних дисциплін з погодинним навантаженням запропонований студентам за фахом та спеціальностями, затверджений Міністерством освіти і науки України, включає спеціально відведену велику кількість годин на самостійну роботу студентів. Години, що відведені в освітньому процесі для самостійної роботи студентів, вважаються необхідними для додаткового опрацювання отриманих знань та вмінь. У системі хореографічно-педагогічної освіти процес інноваційних введень та поглядів щодо фахової підготовки майбутніх учителів хореографії неповністю відповідають викликам сучасного суспільства. З цього випливає необхідність у конкретизації засобів систематичної творчої діяльності хореографів, у процесі якої відбувається професійне формування майбутнього вчителя хореографії.

Аналіз актуальних досліджень. У висвітлені питань, пов'язаних із професійним формуванням майбутнього вчителя, розглядаються різні форми та засоби систематичної творчої діяльності. Розглядається питання балетмейстерської діяльності у процесі формування вчителя хореографії. Останні значущі праці видатних педагогів хореографічних дисциплін Л. Ю. Цветкової, Є. Л. Зайцева поетапно розклали систему

підготовки фахівця-хореографа з профільних предметів, з урахуванням вимог сучасної освітньої програми.

Наукові роботи стосовно даної проблематики проводились у дисертаційних дослідженнях із мистецтвознавства: В. В. Пастух, Т. Г. Кохана, Л. Л. Васильєвої, В. І. Романенко, П. М. Білаша, Д. П. Бернадської.

Грунтовно розглядається питання професійного становлення майбутнього вчителя-педагога шляхом здобуття вищої освіти в процесі опанування фахових дисциплін. Наукові роботи стосовно даної проблематики розглядали у своїх наукових роботах Л. Г. Подоляк, В. І. Юрченко, І. В. Ткаченко, Т. Л. Повалій, О. С. Булатова, І. А. Зязюн, Н. Г. Ничкало, Л. Волошина та ін.

Проте недостатньо дослідженим залишається питання професійного формування майбутнього вчителя хореографії засобами систематичної творчої діяльності.

Аналіз великої бази науково-педагогічних робіт із даної тематики, зміст методичних посібників з хореографії та рекомендацій їх авторів спонукають нас до творчого пошуку та розгляду самостійних форм роботи зі студентами, що будуть запропоновані як систематичний засіб підготовки творчої діяльності викладача хореографії.

Мета дослідження – проаналізувати шляхи формування професійних якостей майбутнього вчителя хореографії; визначити засоби творчої діяльності, що в процесі свого систематизованого використання допоможуть майбутнім учителям хореографії при професійному зростанні.

Методи дослідження: теоретичні: критичний аналіз праць іноземних та вітчизняних педагогів закладів вищої освіти, методичних і лінгвістичних джерел із метою узагальнення теоретичних аспектів даної проблеми статті; емпіричні: аналіз педагогічного досвіду практичної діяльності та пошуку новітніх шляхів педагогічної діяльності в хореографічному напрямі.

Виклад основного матеріалу. Найбільший вплив на формування майбутнього вчителя хореографії та його професійних якостей має підготовка відповідно до викликів сучасного суспільства на основі історичного досвіду та кращих здобутків сучасної науки. На сьогоднішній день професійне формування майбутнього вчителя хореографії передбачає довгий і тернистий шлях. Все починається з освітнього процесу й володіння фаховими дисциплінами. Необхідні вимоги до формування професійних якостей у студентів, як до майбутніх вчителів, випускників закладів вищої освіти, дуже стрімко зростає. А це змушує хореографів весь час збагачувати свій рівень знань, покращувати фізичні якості та перебувати в постійному пошуку чогось нового й неординарного.

«На сучасному етапі підготовки фахівців неможливо розглядати засвоєння професійних знань без знань з педагогіки» (Волошина, 2014, с. 267).

Необхідність у конкретизації засобів систематичної творчої діяльності хореографів, у процесі якої відбувається професійне формування майбутнього вчителя хореографії вимагає від нас висвітлення необхідних якостей професійності майбутнього вчителя-хореографа, основні напрями професіоналізації та його мотивації.

Основні напрями професіоналізації:

I. Професіоналізуються всі пізнавальні процеси: професійне сприймання і професійна спостережливість, професійна пам'ять, професійна уява, професійне мислення. Формується професійна настанова на всі пізнавальні процеси.

II. Фахівець із вищою освітою повинен оволодіти не тільки знаннями, вміннями й навичками, а й самостійно виробляти засоби досягнення поставлених професійних цілей, а для цього повинні бути сформовані механізми планування своєї діяльності, програмування своїх дій, оцінки результатів та їх корекція.

III. Особистість студента набуває професійну спрямованість, що має такі прояви: професійна мотивація, загальне позитивне ставлення, схильність і інтерес до професійної діяльності, прагнення до реалізації смислу служіння суспільству, державі, людям; розуміння і прийняття професійних завдань з оцінкою власних ресурсів для їх розв'язання; бажання вдосконалювати свою підготовку до професійної діяльності, підсилюються мотиви самоосвіти і самовиховання; планування задовольняти матеріальні й духовні потреби, займаючись працею в галузі своєї професії.

Професійна спрямованість особистості передбачає розуміння і внутрішнє прийняття нею цілей та завдань професійної діяльності, а також співзвучних із нею інтересів, настанов, переконань і поглядів. Особливо важливо мати свої погляди та креативні підходи до вирішення поставлених задач у мистецьких напрямках, а особливо за напрямком «Хореографія». Усі ці ознаки й компоненти професійної спрямованості виступають показниками рівня її сформованості у студентів як майбутніх педагогів.

Професійна спрямованість характеризується стійкістю (нестійкістю), домінуванням соціальних або вузькоособистісних мотивів, творчих перспектив. Адже компетентна професійна спрямованість формує майбутнього педагога з певними власними креативними поглядами щодо форми проведення хореографічних занять.

Можна виділити такі рівні професійно-педагогічної спрямованості студентів – майбутніх педагогів:

I. Високий рівень характеризується тим, що професія педагога є покликанням: внутрішній потяг до педагогічної професії, стійкий інтерес до неї з дитинства, виражена потреба в спілкуванні з дітьми та активна співпраця з молодшими, прояв педагогічних схильностей і здібностей, позитивна мотивація навчання з усіх предметів тощо.

II. Середній рівень характеризується захопленістю педагогічною професією в старших класах часто під впливом авторитетного вчителя або глибокого інтересу до окремих предметів, результат захоплення педагогікою та психологією.

III. Низький рівень – це рівень, коли студента приваблює в педагогічному закладі освіти різноманіття предметів або відсутність тих, які були в школі непривабливими (наприклад, математики); або він послухався порад родичів, друзів. Відсутність професійної спрямованості – рівень, коли студент і думки не мав про професію педагога, а вступив до педагогічного закладу вищої освіти тому, що не міг вступити в інший або цей найближче від дому (Подольак та Юрченко, 1).

Наведені приклади, рівні професійно-педагогічної спрямованості студентів – майбутніх педагогів не є однаковою для всіх мотивацією бути викладачем, хореографом, постановником. Потреба майбутнього хореографа бути митцем є ширшою, і полягає в потребі постійного самовираження, реалізації своєї творчості, задумів, свого покликання.

Мотиви формування професійних якостей у студентів, майбутніх педагогів хореографічних дисциплін мають такі аспекти:

- формування правильного уявлення про суспільну значущість і зміст майбутньої професійної діяльності;
- формування позитивної мотивації до засвоєння знань і вмінь, які мають пряме відношення для успішного розв'язання професійних завдань;
- зміцнення професійної самооцінки, формування впевненості студента в можливості успішно опанувати професію та наявності в нього для цього необхідних задатків і здібностей;
- стимулювання самоосвіти та самовиховання, викликане активним інтересом до всього, що пов'язано з майбутньою професією;
- поступове зближення та обмін соціально-рольовими функціями між викладачем і студентом (у процесі підготовки майбутнього вчителя це може бути, наприклад, взаємоконтроль студентами своїх знань, мікрорекламування та ін.), оптимізація взаємин у системі «студент – викладач»;

- формування психологічної готовності до майбутньої професійно-трудової діяльності після закінчення ЗВО.

Позитивні зміни в змісті професійної спрямованості студента виявляються в зміцненні мотивів, пов'язаних із майбутньою професією (прагнення добре виконувати свої ділові обов'язки, творчі бачення, демонструвати себе знаючим і вмілим фахівцем); у зростанні рівня домагань стосовно успішного розв'язання складних навчальних завдань; у посиленні почуття відповідальності, бажанні добитися успіхів у професійній кар'єрі тощо. Суттєві зміни відбуваються в структурі самосвідомості студента, у рівні його самооцінки та ставленні до себе.

Професійна спрямованість студентів, їх бажання навчатися певної професії, здобувати теоретичні та практичні знання, досягати високих результатів призводить до переліку значної кількості дисциплін в освітньому процесі, розраховану на певну спеціальність за кожним курсом окремо з посиланням на значну кількість годин для самостійного опрацювання засвоєного матеріалу.

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка має навчальний підрозділ: Навчально-науковий інститут культури і мистецтв зі своєю кафедрою хореографії та музично-інструментального виконавства, де здобувають освіту майбутні педагоги-хореографи.

Студенти, що навчаються за спеціальністю «Хореографія», опановують такі дисципліни:

- Теорія і методика викладання хореографії за видами (класичний, народний танець);
- Сучасний танець;
- Теорія та методика викладання історико-побутового, бального та сучасного танцю;
- Ансамбль народного танцю;
- Постановка малих форм та сценічне оформлення танцю;
- Український народний танець;
- Віртуозні рухи;
- Гімнастика.

Маючи певний перелік практичних дисциплін курсу в навчальному навантаженні, студенти отримують знання за такими видами робіт:

- лекційні заняття;
- практичні заняття;
- самостійна робота.

Розглядаючи тему нашої статті, ми звертаємо увагу саме на самостійну роботу студентів як ефективний вид підготовки майбутніх висококваліфікованих учителів хореографії в закладах вищої освіти.

Специфіка напрацювання особистої професійної компетентності майбутнього викладача полягає в постійній роботі над собою. Отримуючи практичні та теоретичні знання з фаху, студент-хореограф повинен реалізувати свої знання в подальшу творчу діяльність своєї спеціальності (постановки номерів, етюдів, балетів, спектаклів). У формуванні професійної компетентності вчителя хореографії важливе місце займає балетмейстерське мистецтво. Балетмейстер – це і викладач, і хореограф, і креативний постановник танцювальних номерів, спектаклів, балетів тощо. Високий рівень професіоналізму балетмейстерської діяльності залежить від його обізнаності в різних сферах діяльності, від його самовдосконалення, саморозвитку, від його наполегливості та вибагливості від своїх виконавців чи учнів.

К. Голейзовський говорив про свій саморозвиток: «Займався всім тим, що мене тягнуло. Займався за чітко наміченим планом. До нього входили історія, мистецтво загалом, хореографія особливо, живопис, скульптура та прикладне мистецтво. Багато років я займався музикою – рояль та скрипка, звідси в мене і розвинувся слух і ритм. Не сторонніми для мене були й психологія і філософія, але навіть всіх цих занять замало для сучасного балетмейстера».

У закладах вищої освіти на такий вид самостійної роботи додатково відводяться позааудиторні години. Найбільший вплив на професійне формування майбутнього вчителя хореографії мають засоби, що використовуються в самостійній роботі систематично, не лише в аудиторних залах під час або після занять, а й у складі творчих колективів університету під час репетицій, створення постановок, участі в концертах, фестивалях і конкурсах. Самостійною систематичною формою творчої роботи також є робота та практика студентів у різних дитячих танцювальних колективах, різних за рівнем майстерності і вікової категорії вихованців. Такий вид творчої діяльності студентів допомагає їм засвоїти свої теоретичні навички та знання на практиці. Така форма самостійної роботи спрямована на здобуття професійних якостей у позанавчальний час і допомагає вирішити важливі питання та проблеми в навчальні години з викладачем, що виникають у студентів у процесі педагогічної діяльності.

Засобами систематичної творчої діяльності хореографів, у процесі яких відбувається професійне формування майбутнього вчителя хореографії, слід

вважати самотійну роботу (як у колективі, де студент отримує теоретичні і практичні навички, так і під час створення власних постановок у власному колективі, отримуючи педагогічний досвід та знання). Самостійна робота над удосконаленням власного професійного рівня може бути різної форми, залежно від поставлених цілей і задач. Засобами систематичної творчої діяльності майбутнього педагога-хореографа є його постійна творча активність, не враховуючи навчальне навантаження за планом.

Згадаємо, що педагогічна діяльність – це цілеспрямований виховний та навчаючий вплив учителя на учнів з метою особистісного, інтелектуального та діяльнісного його розвитку, а також основа його саморозвитку та самовдосконалення. Тобто, педагог – це приклад, його наслідують, його копіюють, на нього рівняються. Педагог хореографічних дисциплін – це балетмейстер. До балетмейстерської діяльності педагога-хореографа входить донесення й отримання від учнів (трупі, ансамблю, балету) тих вимог та цілей, що ставляться на уроці.

Маючи свої професійні вимоги, індивідуальний підхід, педагогічні напрацювання, що виховали зі студента в процесі систематичної самотійної форми роботи професійного хореографа, студент, отримуючи диплом про вищу освіту, стає креативним сучасним педагогом з індивідуальним баченням вирішення творчих задач. Концепція такого педагога-хореографа в роботі з учнями – розвиток творчої особистості на засадах творчої самореалізації, самоактуалізації, формування неповторного індивідуального стилю діяльності. Як правило, професійний педагог у своїй головній педагогічній практичній роботі, підбираючи тематику хореографічних постановок, відображає філософське осмислення світу сучасною людиною, відображення особистих емоцій, почуттів, трансформацію світоглядних ідей через призму хореографічного мистецтва. Кожна постановка має підтекст, мета якого – спонукати глядача до осмислення світу.

Вимоги до майбутнього педагога-хореографа дуже високі. Педагог мистецького напрямку «Хореографія» повинен весь час шукати сукупність різних модерністських авторських виконань хореографії, які будуть найяскравішими представниками його хореографічних творів.

Різні напрями, стилі та жанри роботи хореографів впливають у форми навчального процесу педагогів. Робота педагогів-хореографів полягає в правильному розподілі навчальних годин на лекційні, практичні та самотійні форми занять.

Лекційні заняття знайомлять майбутнього педагога-хореографа з теоретичними засадами дисциплін, завдяки яким формується база для

подальшої професійної діяльності. У процесі практичних занять і проведення окремих вправ накопичується педагогічний досвід. Складання комбінацій, демонстрація, показ вправи вдосконалюють виконавські прийоми, формують уміння методично грамотно вибудувати навчальний матеріал, виховують професійні навички спілкування з аудиторією, тобто збагачують педагогічний досвід майбутнього фахівця. Самостійна робота, як одна з форм позааудиторної роботи, спрямована на здобуття й поглиблення знань, удосконалення вмінь та навичок, отриманих у процесі проходження систематичного курсу навчання (С. Гончаренко).

Стосовно хореографічної освіти, самостійна робота представлена різноманітними видами переважно індивідуальної професійної творчої діяльності, зорієнтованої на постійну самоосвіту, самовдосконалення, здатність приймати самостійні рішення. Поряд із традиційними формами занять сучасна педагогічна наука рекомендує низку активних форм навчання, які в системі хореографічної освіти повинні широко використовуватися. Головні з них: тренінги, ділові ігри, майстер-класи, самостійні заняття, заняття в гуртках (Цветкова, 2005, с. 16-17).

Перфоманс (виступ, гра, виконання) – форма навчальної роботи мистецьких дисциплін, найчастіше використовується в сучасній хореографії. Використовується в роботі напрацювання власного педагогічного досвіду, пошуку індивідуальної педагогічної методики. Молодими спеціалістами, майбутніми педагогами-балетмейстерами, у практичній діяльності все частіше використовується перфоманс як найпродуктивніша форма хореографічної роботи з дітьми у вигляді концертів, конкурсів, майстер-класів.

Перфоманс – вид, сукупність різних постмодерністських авторських виконань у сучасній хореографії американо-європейського походження. На сьогодні основою перфомансу є експеримент. Перфоманс також включає в себе певні техніки сучасного танцю і мистецтва – contraction & release, contact improvisation, body art, пантоміму, рок- і поп-стилі, відео, кіно, новітні технології (світло, музику, піротехніку). Серед сучасних представників перфомансів можна виділити роботи та танцювальну техніку Піни Бауш, Трінні Браун, Стіва Пекстона, студії-трупі Г. Абрамова, Н. Каспарової, Н. Агульника.

Отже, одним із засобів систематичної творчої діяльності є балетмейстерська діяльність педагога-хореографа, що виховує майбутнього професійного вчителя. У формуванні професійної компетентності вчителя хореографії важливе місце займає балетмейстерське мистецтво з його

видами та сукупністю різних модерністських авторських виконань хореографії, а саме – перфоманс. Опановуючи педагогічні вимоги, виховуючи в собі професійний підхід до будь-якої творчої задачі, майбутній учитель хореографії повинен вільно володіти знаннями всіх фахових дисциплін і слідкувати за сучасними течіями мистецьких.

Досліджуючи питання формування професійних якостей майбутнього вчителя хореографії, робимо висновки щодо необхідності використання систематичної самостійної форми заняття за різними навчальними формами її проведення. Систематична форма діяльності майбутнього професійного педагога як професійного балетмейстера – невід’ємна складова його практичних навичок. Професійно-педагогічна спрямованість студентів – майбутніх педагогів мотивована певними цілями і має індивідуальний інтерес у кожного студента окремо. Це дозволяє зробити висновки, що майбутній учитель хореографії – це перш за все балетмейстер, який здобуває освіту в закладі вищої освіти за певним навчальним планом і з систематичною творчою діяльністю. Що в майбутньому виражається в педагогічній діяльності і танцювальних постановках.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Для досягнення мети дослідження у статті було розглянуто систему підготовки майбутніх педагогів-хореографів у Сумському державному педагогічному університеті імені А. С. Макаренка, спрямовану на формування творчого потенціалу, яскравої творчої індивідуальності та неповторного індивідуального стилю в подальшій педагогічній діяльності кожного студента; навчальний план з його переліком дисциплін; мотиви формування професійних якостей у студентів, майбутніх педагогів хореографічних дисциплін; педагогічні якості, якими повинен володіти майбутній педагог-хореограф; сукупність різних модерністських авторських виконань хореографії.

Питання професійного формування майбутнього вчителя хореографії засобами систематичної творчої діяльності розглянуто неповністю й потребує подальшого вивчення. У процесі роботи над даною статтею нами було встановлено, що вчитель хореографії формує свої педагогічні здібності за допомогою постійного навчання, бажання до творчого розвитку, саморозвитку, самовдосконалення власних професійних навичок. Будучи студентом спеціальності «Хореографія», студенти мають змогу творчо себе реалізовувати під час вирішення задач курсу з класу «Мистецтво балетмейстера».

Шляхи формування професійних якостей майбутнього вчителя хореографії досліджені неповністю, адже професійність сучасних педагогів-

хореографів породжує нові форми й методи самостійної творчої роботи. Подальші визначення нових сучасних засобів творчої діяльності, що в процесі свого систематизованого використання допоможуть майбутнім учителям хореографії при професійному зростанні, охарактеризовані не повною мірою й потребують подальших наукових досліджень.

ЛІТЕРАТУРА

- Волошина, Л. (2014). Професійне становлення хореографів. *Вісник Львівського університету*, 14, 267 (Voloshyna, L. (2014). Professional formation of choreographers. *Bulletin of Lviv University*, 14, 267).
- Подольак, Л. Г., Юрченко, В. І. *Професійне становлення особистості студента*. Режим доступу: <https://www.psyh.kiev.ua> (Podoliak, L. H., Yurchenko, V. I. *Professional formation of the student's personality*. Retrieved from: <https://www.psyh.kiev.ua>).
- Цветкова, Л. Ю. (2005). *Методика викладання класичного танцю*. Київський національний університет культури і мистецтв. Київ «Альтерпрес» (Tsvetkova, L. Yu. (2005). *Methodology of classical dance teaching*. Kyiv National University of Culture and Arts. Kyiv "AlterPress").
- Ничкало, Н. Г. (2000). *Професійна освіта: Словник*. К.: Вища школа (Nychkalo, N. H. (2000). *Professional education: Dictionary*. K.: Higher school).
- Падалка, Г. М. (2001). Мистецька освіта студентської молоді: сучасні підходи. *Молодь в сучасному світі: Морально-естетичні та культурологічні виміри*, (с. 188-192). К.: Вид. МУЛП (Padalka, H. M. (2001). Artistic education of student youth: modern approaches. *Youth in the Modern World: Moral-Aesthetic and Cultural Dimensions*, (pp. 188-192). Kyiv).
- Балет. *Енциклопедія* (1981). *Московська Енциклопедія* (Ballet. *Encyclopedia* (1981). *Moscow Encyclopedia*).

РЕЗЮМЕ

Калашник Светлана. Профессиональное формирование будущего учителя хореографии посредством систематической творческой деятельности.

В статье рассмотрены вопросы формирования будущего учителя хореографии посредством систематической творческой деятельности, которые позволяют повысить общий уровень исполнительского, педагогического и творческого мастерства учителя. Освещены и рассмотрены необходимые профессиональные требования к будущему учителю хореографии. Описана специфика наработок личной профессиональной компетентности учителя. Обосновано уместное использование в учебном процессе самостоятельной работы как эффективной формы обучения. Сделаны выводы о том, что в формировании профессиональной компетентности учителя хореографии важное место имеет балетмейстерское искусство, а также его вид и совокупность разных современных авторских исполнений хореографии, а именно – перформанс.

Ключевые слова: формирование, учитель, профессиональная компетентность, систематика, балетмейстер, перформанс.

SUMMARY

Kalashnyk Svitlana. Professional formation of the future choreography teacher by means of systematic creative activity.

The article considers the issue of the future choreography teacher formation by means of systematic creative activity, which allows raising general level of the teacher's performance, pedagogical and creative skills. The necessary professional requirements for the future choreography teacher are highlighted and considered.

Using such research methods as: theoretical (critical analysis of foreign and domestic works of teachers of higher education institutions, methodological and linguistic sources); empirical (analysis of the pedagogical experience of practical activity), we considered various forms and means of systematic creative activity. The issues of choreographic activity in the formation of a teacher of choreography have been investigated.

Analyzing the existing base of scientific-pedagogical works on this topic, the content of methodological manuals on choreography and their recommendations the author conducted a creative search and consideration of independent forms of work with students. Systematically conducted forms of independent work that will be offered as a means of systematic training of the creative teacher of choreography have been highlighted.

The necessity to specify the means of systematic creative activity of choreographers in the course of which professional formation of the future choreography teacher takes place is investigated.

In the process of working on this article, we have found out that the teacher of choreography forms his pedagogical abilities through continuous learning, the desire for creative development, self-development, self-improvement of their professional skills.

It has been found out that the system of training of future choreography teachers in higher education institutions is aimed at creating creative potential, bright creative personality and unique individual style by means of systematic creative activity (workshops, improvisational games, performances, contests, festivals).

Conclusions are made about formation of the professional competence of the choreography teacher. The necessity and appropriateness of drawing much attention to the subject "art of the choreographer", as well as its type and totality of various modernist author's performances of choreography, namely, the performance are emphasized.

The ways of forming professional qualities of the future teacher of choreography are not fully explored, because professionalism of modern teachers of choreography generates new forms and methods of independent creative work. Further definitions of new modern means of creative activity, which in the course of their systematic use will help future teachers of choreography with professional growth, are not fully characterized and require further research.

Key words: formation, teacher, professional competence, systematics, choreographer, performance.